

собилъ всички-тѣ недѣлни служби къмъ съществуващи-тѣ въ онова време осемъ напѣва (гласа), положилъ начало на осмогласно-то пѣніе, кое-то ся е запазило въ църквѣ-тѣ дору да настояще време.

§ 26. **За четеніе-то на св. писаніе при Богослуженіе-то.** При всяко почти Богослуженіе ся чете св. писаніе. Прочитватъ ся на части: 1) всички-тѣ четири Евангелія, 2) дѣянія-та и посланія-та апостолски, 3) всичкій-тъ псалтирь и 4) избрани мѣста отъ нѣкои други книги на Вѣтхій-тъ Завѣтъ: Отъ книги-тѣ на Моисея, Соломона и други-тѣ пророци. Четеніе-то на избранни-тѣ мѣста отъ ветхозавѣтни-тѣ книги (освѣнъ псалтирь-тъ) ся нарича *парамии* т. е. притчи, зашто-то въ тѣхъ като въ притчи ся излага Новозавѣтно-то ученіе.

Обичай да ся чете св. писаніе при Богослуженіе-то е съществувалъ още въ вѣтхозавѣтнѣ-тѣ църквѣ. Израилтяни-тѣ, като сѣ дохождали въ опредѣлены дни презъ години-тѣ въ Іерусалимскій-тъ храмъ за едно само жертвоприношеніе, още отъ старо време имали обикновеніе да ся събиратъ въ всякъ сѣботѣ на общественнѣ молитвѣ и за прочитаніе на Моисеевъ-тъ законъ въ кѣщи-тѣ на пророци-тѣ, а тѣй сѣщо и въ сгради-тѣ, кои-то принадлежали на Іерусалимскія храмъ. — Подиръ Вавилонскій-тъ плѣнъ, кога-то вече престанали пророци-тѣ въ синагоги-тѣ, заедно съ закона наченали да четѣтъ и пророчески-тѣ писанія. Този обичай былъ освятенъ съ примѣръ-тъ на Іисуса Христа и апостолитѣ и станалъ като законъ за Христіански-тѣ църкви.

Първоначално при Богослуженіе-то сѣ избирали мѣста за прочитаніе отъ св. писаніе отъ предстоятеля на църквѣ-тѣ; нѣ, подиръ за всякой въскресень и праздничень день было опредѣлено какво именно да ся чете въ тѣзи дни.